

عنوان مقاله:

کنکاشی در هنر لاک تراشی؛ هنر گالش های مازندران (مطالعه موردی، منطقه آمل و حومه)

محل انتشار:

نخستین همایش بین المللی هنر و صناعات در فرهنگ و تمدن ایرانی اسلامی با تاکید بر هنرهای روبه فراموشی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فاطمه طهماسبی عمران - دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش هنر، موسسه آموزش عالی کمال الملک نوشهر

فاطمه نصیری - کارشناس ارشد پژوهش هنر، دانشگاه مازندران (بابلسر)

خلاصه مقاله:

لاک تراشی، هنر تراشیدن چوب با استفاده از ابزارهای مختلف را گویند که از جمله مشاغل بومی و تقریباً فراموش شده مردم مازندران میباشد و اکثراً در مناطق جنگلی و روستایی مورد توجه مردم بوده است. این هنر که مخصوص گالش های مازندران بوده هنری ابتکاری است. گالش ها با شناختی که از انواع درختان جنگلی داشتند با قوه تخیل خود از چوب درختان، ظروف ابتکاری می ساختند که نیازهایشانرا مرتفع می کرد. محصولات چوبی حاصل از هنر لاک تراشی در منطقه آمل شامل: لاک (خردخار)، کلز، جوله، کچه، کترا، کشن، ته تونه (ته دونه؛ نوعی چشم زخم) و... می باشد که بر روی آنها نقوشی با خطوط هندسی (شکسته و منحنی) که در واقع برگرفته از طبیعت اطرافهنرمندان می باشد، متجلی شده است. این پژوهش با هدف حفظ و احیای هنر رو به زوال لاک تراشی به معرفی و تبیین انواع محصولاتچوبی و بررسی روند تولید آن ها و معرفی هنرمندان این هنر در منطقه آمل و تحلیل دلایل محدود شدن آن با روش توصیفی-تحلیلی ومطالعات میدانی می پردازد و نتیجه حاصل از آن نشان می دهد؛ علی رغم این که این نوع هنر- صنعت در طی سال هایی نه چندان دور کاربرد فراوانی داشته اما به دلیل رونق برخی از محصولات جایگزین، امروزه تنها بخشی از جنبه های تزیین آن و رفع نیاز قشری محدود ازجامعه موجب ماندگاری آن شده است. با این وجود، جایگاه نسبتاً متعادل تری در مقایسه با دیگر محصولات چوبی به ویژه ساخت و تزییناتعماری دارد.

کلمات کلیدی:

لاک تراشی، هنر های چوبی، گالش، مازندران، آمل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/527415>

